

[Finansministeren.]

hvor man flytter en udgift fra det ene år til det andet; i en lang række tilfælde er der tale om mere varige udsættelser, og i disse tilfælde må jeg mene at det drejer sig om egentlige besparelser.

Med hensyn til en række af de forslag, som det ærede medlem var inde på, hvor der ikke er tale om egentlige besparelser, men om at søge at dække udgifterne på en anden måde, f. eks. ved at flytte byrden fra dem, der betaler skatterne, over på de arbejdsløshedsforsikrede eller ved ændringer af pensionsbyrden at flytte byrden fra dem, der betaler skatterne, over på dem, der får pensionen, vil jeg stille det modspørgsmål: Er der her tale om egentlige besparelser? Er der ikke blot tale om en anden måde at fordele udgifterne på? Det betyder ikke, at jeg ikke mener, at man kan diskutere denne form for besparelser, men jeg synes ikke, at man skal kritisere de besparelser, der består i at foretage en udsættelse af udgifterne, samtidig med at man mener, at der foretages en egentlig besparelse blot ved at ændre byrdefordelingen.

Lad mig sige et par ord om nogle af de besparelsesforslag, der er stillet af det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen og også af det ærede medlem hr. Thestrup.

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen var inde på størrelsen af den rente, staten tager af sine udlån. Jeg må straks sige, at det er ikke noget nyt punkt for mig. Jeg tror også, det ærede medlem ved, bl. a. fra en forhandling i finansudvalget, at vi i finansministeriet er ved at gennemgå alle de lovbestemmelser og andre bestemmelser, der findes om statens udlån, med henblik på at revidere de rentesatser, som vi anvender, når vi låner penge ud. Det er imidlertid ikke noget, der kan ændres pludseligt. For det første overvejer vi nøje, når der er tale om nye udlån, hvilken rentesats man skal anvende; her kan man altså gøre en indsats for at få renten normaliseret. For det andet passer vi nøje på,

når en lov om udlån udløber, om den rentesats, der hidtil har været gældende efter loven, kan siges at være rimelig under de nuværende renteforhold. For det tredje overvejer man — arbejdet er endnu ikke tilendebragt — om man ved en lovgivningsindsats skal ændre en række af de bestående love, før de udløber, og derigennem normalisere rentesatserne. Jeg kan altså sige, at det er et arbejde, der allerede er taget op i finansministeriet.

I denne forbindelse spurgte det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, hvorledes det går med overvejelserne om en forhøjelse af renten af de statslån, der ydes efter den ældre boligstøttelovgivning. Jeg kan ligesom tidligere oplyse, at dette spørgsmål undersøges i boligministeriet, hvor man blandt andet på grundlag af et stort materiale, som er blevet bearbejdet, regner med snart at kunne afslutte disse overvejelser. Jeg håber også, det snart kan ske.

Dernæst var det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen inde på, at statens udgifter kunne nedbringes ved en forhøjelse af takster og gebyrer og betaling for andre ydelser fra det offentlige. Også herom kan jeg sige, at det ikke er noget nyt for os i finansministeriet. Vi har allerede på en række områder foranlediget, at sådanne forhøjelser har fundet sted. Jeg kan nævne, at vi har haft en forhandling med justitsministeriet, der har foretaget en række forhøjelser for motoreftersyn o. lign., hvor man yder noget til de motorkørende. Jeg kan også nævne, at vi har siddende et udvalg, der behandler stempelafgifterne, og for udvalget, der også har til opgave at rationalisere hele stempelafgiftslovgivningen, foreligger også det problem, om der samtidig skal foretages en forhøjelse. Jeg har også henledt justitsministeriets opmærksomhed på, at det beløb, der betales for udstedelse af pas, måske er meget lille i forhold til de stigninger, der er sket i rejseomkostningerne.

Så rejste det ærede medlem spørgsmålet